

အဆိုပြုဆွေးနွေးမည့်ခေါင်းစဉ် (၂) ဝိဇ္ဇာဓရနယ ကုထုံးနည်းစနစ်များ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရန်
 ဆွေးနွေးသူအမည် ဦးလှမျိုးဝင်း၊ နည်းပြ၊ ဆေးပညာဌာန
 တိုင်းရင်းဆေးတက္ကသိုလ်၊ မန္တလေး
 (တိုင်းရင်းဆေးသမားတော်များညီလာခံကိုယ်စားလှယ်)

၁။ နိဒါန်း

ဝိဇ္ဇာဓရနယတွင် စိတ်ဝိညာဉ်ဆိုင်ရာကုထုံးများ၊ စုန်းအတတ်၊ အင်းအတတ်၊ ပယောဂ
 အတတ်၊ ဂါထာ၊ မန္တန်နှင့် မြွေကုထုံးစသည်ပညာရပ်များအပြင် သတ္တုများကို ဆေးစီရင်ခြင်း၊ အဆိပ်
 ရှိ အပင်သတ္တဝါများ၏ အစိတ်အပိုင်းများကို အဆိပ်ကိုဖယ်ထုတ်ခြင်းအတတ် (Alchemy and
 Metallic Medicine) တို့ပါဝင်ပါသည်။

သတ္တုများကို ဆေးစီရင်ခြင်းတွင် ရုပ်ဓါတ် (၉) ပါးဖြစ်သည့် ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး၊ သံ စသည်
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နာမ်ဓါတ် (၉) ပါးဖြစ်သည့် စိန်နီမြင်သွား၊ ကျောက်ဆေးဒါန်း၊ ကန့် စသည်တို့
 ကိုလည်းကောင်း ဓါတ်လုံးပြုလုပ်၍ လက်ချား (Botax acids) နှင့် ဓါတ်ပြုစေလျက် ရရှိလာသော
 ချော်စ သည်တို့ကို ရောဂါအလိုက် ကုသဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ရုပ်ဓါတ် (၉) ပါး၊ နာမ်ဓါတ် (၉) ပါးတို့ကို
 ဓါတ်နု ပြာ၊ ဓါတ်လတ်ပြာ၊ ဓါတ်မပြာဟူသော ပြာအဆင့်အတန်းသုံးမျိုးစီရင်လျက် ရောဂါအလိုက်
 သုံးပြုခြင်း၊ သိန္ဓောဆား၊ အိမ်သုံးဆား၊ ဆားပုပ် စသည် ဆားအမျိုးမျိုးတို့ကို တေဇောငြိမ်းလျက်
 ဆားတေ ဇောငြိမ်းစီမံ၍ ရောဂါများတွင် ကုသခြင်း၊ ရသာယနဆေးအဖြစ်အသုံးပြုခြင်း၊ ပြဒါး၊
 စိန်နီမြင်သွား၊ စသည်တို့ကို အသုံးပြုလျက် ဝါဠုကရွှေဆေး၊ လေးပါးရှောင်ဆေး၊ ခုနှစ်ပါးရှောင်ဆေး၊
 ယမ်းတေ ဇောငြိမ်းဆေးဝါးများအပြင် ယောက်သွားခုံး၊ ကနုကမာ စသည် ရေထွက်ပစ္စည်းများကို
 ပြာစီမံခြင်း၊ ခပေါင်းရေကြည်၊ ဆီမီးတောက်၊ ဣသရမူလီ၊ ငဖုံးဆေး စသည် အဆိပ်ရှိအပင်တို့အား
 အဆိပ်ကို ထုတ်ပယ်သုဒ္ဓပြုခြင်း၊ ရောဂါအလိုက် အပင်များအား ရုက္ခမူဆားစီရင်ဆေးကုသခြင်းတို့
 ပါဝင်ပါ သည်။

၂။ ရည်ရွယ်ချက်

၁။ ရှေးဟောင်းကျမ်းလာ ပြာစီမံနည်းများကို သိပ္ပံနည်းဖြင့် သုံးသပ်မှတ်တမ်းတင်နိုင်ရန်။

၂။ ကျမ်းစာပါဆေးနည်းများကို လက်တွေ့သုတေသနပြုလုပ်ပြီး မှတ်တမ်းထားရှိနိုင်ရန်။

၃။ ဓါတ်ဆေးများအား တစ်ခုချင်းစီ၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုများကို ဝိဇ္ဇာဓရအမြင်၊ သိပ္ပံအမြင် နှင့် ယှဉ်တွဲလေ့လာနိုင်ရန်။

၄။ ကွယ်ပျောက်လုနီးပါးဖြစ်နေသော ရှေးဟောင်းပညာရပ်ဆိုင်ရာ စာပေများကို ဖော်ထုတ်ပြီး ကျမ်းစာပါ လျှို့ဝှက်တဲ့ဝေါဟာရများအား နားလည်အောင် အဘိဓာန်စာအုပ်ပြုစုနိုင်ရန်။

၅။ သင်ရိုးပြဋ္ဌာန်းပါစာများကို လက်တွေ့၊ စာတွေ့ လုပ်ဆောင်နိုင်တဲ့ အခြေအနေတစ်ရပ် ကောင်းဖြစ်စေရန် သင်တန်းများတွင် ခေတ်မှီလက်တွေ့ခန်းနှင့်အတူ ယှဉ်တွဲထားရှိနိုင်ရန်။

၃။ အဆိုပြုတင်ပြချက်များ

မြန်မာ့အဂ္ဂိရတ်အတတ်ပညာ မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့ကြသော ရှေးဟောင်းကျမ်းများ ဖြစ်သည့် ဒွါသသိမ်ဓါတ်ကျမ်း (ဓါတ်သမုဋ္ဌာန်ပိုင်း)၊ လောကီသိပ္ပံဝိဇ္ဇာမိုရ်ကျမ်း၊ သဗ္ဗဓါတုက ဝိဇ္ဇာဓရ ကျမ်း၊ စတုဓါတုရတနာသိဒ္ဓိကဝိသာရကျမ်း၊ တြိနေတြဓာတ်ကျမ်း၊ ဝိဇ္ဇာကိုးဆောင်တွဲဓါတ်ကျမ်း၊ တြိ ကဏ္ဍစွယ်စုံကျမ်းများတို့သည် မြန်မာ့အဂ္ဂိရတ်နည်းစနစ်များကို မှတ်တမ်းပြုစုခဲ့ကြသည်။ ထို့အပြင် သိမ်ဖြူဆရာတော်ဘာသာပြန်ဆိုထားသည့် ရသာမတကဓါတ်ကျမ်း၊ ဓါတ်သမုဒ္ဒရာကျမ်း စသည် ကျမ်းများသည် အာယုဗေဒကျမ်းများကို ဘာသာပြန်ဆိုထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ယနေ့ ခေတ်တွင် စကားပြေဖြင့်ရေးသားပြုစုထားသည့် ဓါတ်ဆေးကုထုံးအဖွင့်ကျမ်း စသည်ဖြင့် ဘာသာပြန်မှတ်တမ်းတင် ထားသည့် ကျမ်းများလည်းရှိနေပါသည်။ ဓါတ်ဆေးများစီမံရာတွင် ထိုကျမ်းများကို ကျမ်းကိုးပြုလုပ် ၍ ပြာစီရင်ခြင်း၊ ဓါတ်လုံးစီရင်ခြင်းစသည်ဖြင့် စီမံလျက် ဆေးဝါးကုသလျက်ရှိပါသည်။

အဂ္ဂိရတ်ပညာ၏ ရှေးဟောင်းကျမ်းများတွင် သတ္တုအစဉ် (alchemy periodic table)ဓါတ်အိမ်၊ ဓါတ်ဇယားအား ဂဠုန်၊ ကျား၊ ခြင်္သေ့၊ ရိုးရိုးဆင်၊ ကြွက်၊ ပူး၊ နဂါး၊ ဟိုင်းဆင်၊ စသည် ဖြင့် လည်းကောင်း၊ က၊ ခ စသည့်အက္ခရာများဖြင့်လည်းကောင်း ၁၊၂၊ ၃၊ ၄ စသည် သင်္ချာပညတ်များ

ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သထုံပညတ်၊ တကောင်းပညတ်၊ သဘောလမ်းရိုးစသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးလျှို့ဝှက် စွာ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ကြသည်။

လူ့ခန္ဓာကိုယ်သည် ရုပ်ဓါတ် (၉) ပါး၊ နာမ်ဓါတ်(၉) ပါး အစုအဖွဲ့ဖြစ်သည်ဟု သတ်မှတ်သည်။ ထို့ကြောင့် အနာရောဂါရောက်ပုံကို

- ဘင်ဓါတ်ယုတ်လျော့ပါက ဖျားနာသည်။ (ရောဂါအားလုံးဖြစ်စေတတ်သည်။)
- ကြေးဓါတ်ယုတ်လျော့ပါက ဖောသည်၊ ယောင်သည်။ (အတွင်းကလီစာများနှင့်ပတ်သက်သည့်ရောဂါများဖြစ်စေတတ်သည်။)
- သံဓါတ်ယုတ်လျော့ပါက မြင်းသရိုက်နာဖြစ်သည်။ (စအိုတိုက်ရောဂါများဖြစ်စေတတ်သည်။)
- ခဲဓါတ်ယုတ်လျော့ပါက ဆီးချုပ်သည်။ (ကျောက်ကပ်နှင့်ဆီးလမ်းကြောင်းရောဂါများဖြစ်စေတတ်သည်။)
- သွပ်ဓါတ်ယုတ်လျော့ပါက ရူးသွပ်သည်။ (နှလုံး၊ ဦးကျောက်နှင့်ပတ်သက်သောရောဂါများဖြစ်စေတတ်သည်။)
- ဘော်ဓါတ်ယုတ်လျော့ပါက အိုင်းအမာဖြစ်သည်။ (အနာပေါက်အမျိုးမျိုးဖြစ်စေတတ်သည်။)
- ပြဒါးဓါတ်ယုတ်လျော့ပါက အရိုးပျော့ဖြစ်သည်။ (အရိုးရောဂါအမျိုးမျိုးဖြစ်စေတတ်သည်။)
- ဂျတ်ဓါတ်ယုတ်လျော့ပါက ဝမ်းချုပ်သည်။ (အူလမ်းကြောင်းဆိုင်ရာရောဂါများ ဖြစ်စေတတ်သည်။)
- ရွှေဓါတ်ယုတ်လျော့ပါက ကိုယ်သားကိုယ်ရည်ညစ်နွမ်းသည်။ (ကိုယ်ခံစွမ်းအားများကိုထိခိုက်စေခြင်းများ ဖြစ်စေတတ်သည်။) ဟုသတ်မှတ်ပြဆိုထားပါသည်။

ဆေးစီမံရာတွင်လည်း ဓါတ်နုဆေး၊ ဓါတ်လတ်ဆေး၊ ဓါတ်မဆေးဟူ၍ (၃) မျိုး ခွဲခြားသတ်မှတ်ထားပါသည်။

၁။ ဝါဠုကရွှေဆေး၊ လေးပါးရှောင်ဆေး စသည်ဆေးများကို ဓါတ်နုဆေးအဖြစ်သတ်မှတ်ပြီး အဆိပ်ကုန်စင်ခြင်းမရှိသေးသော သမားကိုင်းဆေးအုပ်စု

၂။ ဘင်ပြာ၊ ဂျတ်ပြာ၊ သွပ်ပြာ စသည်တို့ကို မီးသက်ကုန်အောင် လူတို့စားသုံးနိုင်သောပြာအဆင့်ရောက်အောင်ဖုတ်ခြင်း၊ ဓါတ်သေ ဓါတ်လုံးမှာထွက်သော ချော်ပယင်း (သို့မဟုတ်)

အဖြူရောင်စသည်တို့သည် ဓါတ်လတ်ဆေး အဆိပ်ကင်းစင်သောဆေးအုပ်စု

၃။ ရွှေပြာစသည့် သမထကျင့်စဉ်တို့ဖြင့် အဆင့်ဆင့်တက်လှမ်းဆေး ရုပ်ရပ်ဆေး၊ အသက် ရှည်ဆေးတို့သည် ဓါတ်မဆေးအုပ်စုအဖြစ် အသီးသီးသတ်မှတ်ထားပါသည်။

ဆေးတစ်ခုစီမိရာတွင် မီးဖုတ်ချိန်အားလည်း တိကျစွာမှတ်တမ်းမရှိခြင်းနှင့် လျှို့ဝှက် ရေးသားခဲ့သည့်အတွက် အရှင်ဣန္ဒာစရိယဓါတ်ကျမ်းတွင် ပြဆိုထားသည့် မီးသွားကိန်း (ကမ္ဘာတည် ကိန်း၊ ကမ္ဘာပျက်ကိန်း) စသည် အစဉ်ကိုသာအသုံးပြုလျက်ရှိပါသည်။ ဖိုအမျိုးအစားတွင်လည်း ဖားဖို၊ မယ်ကင်းဖို၊ လေဖို၊ လိုက်ကြွင်း စသည့် ဖိုအမျိုးအစားများကို အသုံးပြုလျက်ရှိပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဆေးစီမံရာတွင် စနစ်တကျနှင့် တိကျမှုရှိစေရန် ကျမ်းစာပါ ဓါတ်အယူအ ကောက်များ မှန်ကန်စေခြင်း၊ မီးပေးပုံနည်းစနစ်တွင်လည်း သိပ္ပံနည်းကျ အပူချိန် ဒီဂရီများဖြင့် တိကျမှန်ကန်စေနိုင်ခြင်း၊ မီးပေးချိန်အားလည်း (၇) ရက်၊ (၂၄) ရက် စသည်ဖြင့် တိကျမှန်ကန်စေနိုင် ခြင်းရှိမှသာ အန္တရာယ်ကင်းစင်သော လူတို့စားသုံးအပ်သော ဆေးရရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင်မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သော အဂ္ဂိရတ်ကျမ်းများဖြစ်သည့်ကျမ်း များဖြစ်သည့်ကျမ်းများကို စုစည်းစေလျက် အဂ္ဂိရတ်စာပေအယူအကောက်များကို မှတ်တမ်းပြီး စာပေသုတေသနဆောင်ရွက်ရန် အထူးလိုအပ်ပါသည်။ သို့မှသာ ကျမ်းညွှန်းဆိုသော ဓါတ်ဆေး ပစ္စည်းများ မှန်ကန်မှုရှိခြင်း၊ ဓါတ်ကူး၊ ဓါတ်ယုတ်ဟုခေါ်သည်။ ဓါတ်သတ္တုများအတွဲအပေါင်းများ မှန် ကန်စေခြင်း၊ မီးပေးပုံမီးသွားကိန်းများသည်လည်း ဓါတ်တွဲရာတွင်လည်းကောင်း၊ ဓါတ်သတ်ရာတွင် လည်းကောင်း ပြာစီမံရာတွင်လည်းကောင်း တိကျစွာပေါ်ထွက်လာမည်ဖြစ်ပါသည်။ အဂ္ဂိရတ်ဟု ခေါ်သော မီးအတတ်ပညာသည် အရေးကြီးသည့်အတွက် ဥပမာ- သံနှင့်ခဲတို့ကို ဓါတ်တွဲပါက ကျမ်း အဆိုသီအိုရီအရ ဓါတ်ကူးဓါတ်ဆက်ရမည့် ဓါတ်ဟုတ်မဟုတ်ကို တိကျစွာ ခွဲခြားခတ်ပြုနိုင်မည်ဖြစ် သည့်အပြင် မီးပေးပုံနည်းစနစ်အားလည်း၊ မီးနု၊ မီးရင့်၊ မီးလတ် စသည်တို့သည် ဓါတ်သတ္တုအတွဲအစပ်ပေါ် အဘယ်ကဲ့သို့ အသုံးချရမည်ကို တိကျစွာ တွက်ချက်ကောက်ယူရန်လို အပ်ပါသည်။ အဂ္ဂိရတ်တွင် မီးတတ်စေ ဟုဆိုသည့်အတိုင်း ရှေးဆရာကြီးများသည် မီးပေးပုံနည်းစနစ်များကို သန္တပုနမီး၊ ဥဏှမီး၊ ဒါဟမီး၊ ဇီရဏမီး စသည့် အဖျက်မီးများ၊ ပါစကမီး၊ ဥသမ္မာမီး စသည့် အပြုမီးများဟု သတ်မှတ်ကြခြင်း၊ ပထဝီမီး၊ အာပေါမီး၊ ဝါယောမီး၊

တေဇောမီး စသည့်ဖြင့် ဖိုခွင်ရှိနာပေါက်အား လုံအထားအသိုနှင့်သတ်မှတ်ကြပါသည်။ ဓါတ်လုံး၊ ဓါတ်ပြာ စသည့် ဆေးစီမံ ရာတွင် ရုပ်ကြမ်းဟူသော ဓါတ်ပစ္စည်းများကို ရုပ်နုဟုဆိုသည့် သုခုမရုပ်ရအောင် မီးအတတ်ဖြင့်သာ ပြောင်းလဲအောင် စီမံရသည့်အတွက် မီးပေးပုံနည်းနစ်များမှာ ရှေးကသတ်မှတ်ထားသည့် မီးအဓိပ္ပာယ်များအား ခေတ်နှင့်လျော်ညီစေရန် ကျမ်းစာပါ အတိုင်းအား သိပုံနည်းကျ သတ်မှတ်ပြောင်းလဲရန်မှာ ဝိဇ္ဇာဓရနယ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရန် အထူးလို အပ်ပါသည်။

ဥပမာ- မုခသိုက်စာတွင် နဂါးစာပုံ၊ ဂူသွင်းလို ဂဠုန်သုံးကြိမ်တတ်၊ ဂဠုန်ပျံငြား ထိုနဂါး နီးထွားပင်းလှလှဟု ပြဆိုထားပါသည်။ အနက်မှာ ဓါတ်တွဲရမည်ဖြစ်သည့်အတွက် အလွယ်တကူ ကြေးနီဓါတ် (copper)၊ ခဲ (lead) နှင့် အလေးတူတွဲစပ်ကြရာတွင် ခဲသည် မီးနိမ့်ဓါတ် (ပျော်မှတ်နိမ့်ခြင်း)ဖြစ်ပြီး၊ ကြေးသည် မီးရင့်ဓါတ် (ပျော်မှတ်မြင့်ခြင်း) ဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ပျော်မှတ်မတူသည့် ဓါတ်နှစ်ခုပေါင်းစပ်ကြရာတွင် မီးနု၊ မီးရင့်၊ မီးလတ်စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုး ကောက်ယူတွဲဆက်ကြသည့်အတွက် ခဲသုံးကြိမ်သတ်ပြီးသော်လည်း ကြေးသည် မနီဘဲ (ပုံတူပတ္တမြားနီထွားထွား) မဖြစ်ပဲ ကြေးရောင်အတိုင်းသာ

ရှိနေသည့်အတွက် ကျမ်းအဆိုနှင့် လက်တွေ့မှာ ပေါင်းစပ်ဓါတ်ရရှိမှုမှာ အလွန်ကွဲလွဲနေကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ထို့ကြောင့် မီးဟုဆိုသည် အပူဒီဂရီကို ဆေးစီမံပုံအလိုက် တိကျစွာသတ်မှတ်ရန် အထူးလိုအပ်လျက်ရှိသည့်အပြင်ကျမ်းအဆိုများကို စနစ်တကျ မှတ်တမ်းပြုစုထိန်းသိမ်းရန်မှာလည်း ဝိဇ္ဇာဓရပညာဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်ရေးအတွက် အဓိကကဏ္ဍတရပ်အဖြစ် အလွန်အရေးကြီးကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

၄။ သုံသပ်အကြံပြုချက်

ကျမ်းစာပါ ဓါတ်ဆေးပစ္စည်းများကို တိကျစွာဖော်ထုတ်နိုင်ရန်အတွက် ပညာရပ်ဆိုင် ရာ ရှေးဟောင်းစာပေများကို စုဆောင်းခြင်းပြုလုပ်ပေးသင့်ပါသည်။ ထို့ပြင် ထိုကျမ်းစာများကို နား လည်တတ်ကျွမ်းသည့် ပညာရှင်များအား စုစည်းပြီး ကျမ်းစာပါ လျှို့ဝှက်ဝေါဟာရအခေါ်ပညတ်တွေ ဓါတ်ဆေးဝါးတွေ၏ အမည်များကို တိကျစွာ ဖော်ထုတ်ပေးသင့်ပါသည်။ ထို့ပြင် မီးအပူချိန်၊ ကြာချိန်

စသည်တို့ကို ကျမ်းစာဖော်ပြပါအနက်အဓိပ္ပါယ်များကို တိကျစွာ ပြန်ဆိုပေးသင့်သည့်အပြင် ဓါတ်ဆေးဝါးများ လက်တွေ့လုပ်ဆောင်နိုင်ရန်အတွက် ခေတ်နှင့်လျော်ညီသော လက်တွေ့ခန်းများ တည်ဆောက်ပေးသင့်ပါသည်။ ယမ်းတေဇော်ငြိမ်း၊ ဆားတေဇော်ငြိမ်း၊ ရုက္ခမူဆားများစသည် (Safe Profile) ပြုလုပ်ပြီးသော ဓါတ်ဆေးများအား ပြည်နယ်တိုင်းများအတွင်းရှိ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းများတွင် လူနာများအား ကုသဆောင်ရွက်မှုပေးနိုင်ရန် ဆေးဝါးစက်ရုံများမှ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးသင့်ပါသည်။

၅။ နိဂုံး

ယနေ့တွင် ရောဂါတို့သည် လူသားတို့အား နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ခြိမ်းခြောက်စိန်ခေါ်မှုများ ရှိနေပါသည်။ ထို့ကြောင့် အပင်ထွက်ဆေးပစ္စည်းများအုပ်စု (Herbal)၊ အပင်ထွက်ဆေးပစ္စည်းနှင့် ဓါတ်ဆေးများပေါင်းစပ်ထားသောအုပ်စု (Herbominera) နှင့် ဓါတ်ဆေးပစ္စည်းများ (minerals) ဟူ၍ (၃) မျိုးတွေ့ရှိရပြီး အပင်ထွက်ဆေးပစ္စည်းထက် ဓါတ်ဆေးပစ္စည်းများသည် စနစ်တကျစီမံကိန်းပိုမိုအစွမ်းထက်သည့်အပြင် ရောဂါများအပေါ် အလွန်ထိရောက်ကြောင်းတွေ့ရှိရပါသည်။ အာယုဗေဒဆေးပညာတွင် ရွှေပြာကို ကလေးရောဂါများနှင့် ရောဂါပေါင်းစုံတွင် တွင်တွင်ကျယ်ကျယ်အသုံးပြုနေကြောင်းတွေ့ရှိရပါသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပြုစုမှတ်တမ်းတင်ထားသော အဂ္ဂိရတ်ပညာများကို စနစ်တကျ သုတေသနမှတ်တမ်းပြုစုသင့်ပါကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

၆။ ကျေးဇူးတင်လွှာ

ဤစာတမ်းကို ဖတ်ကြားခွင့်ပြုပါသော တိုင်းရင်းဆေးပညာဦးစီးဌာန ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်နှင့်တကွ အခြားတာဝန်ရှိသူများနှင့် ဝိုင်းဝန်းကူညီပံ့ပိုးသူများအားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။

ဦးလှမျိုးဝင်း

နည်းပြ၊ ဆေးပညာဌာန

တိုင်းရင်းဆေးတက္ကသိုလ်

(တိုင်းရင်းဆေးသမားတော်များညီလာခံကိုယ်စားလှယ်)

ကျမ်းကိုးစာရင်း

- ၁။ သန်းညွန့် (ဦး) (၂၀၁၃)။ မြန်မာနိုင်ငံပိုင် တိုင်းရင်းဆေးပညာ ဝိဇ္ဇာဓရနယဘာသာရပ်ကြီးမှ ဓါတ်ဆေးပညာ အဖွင့်ကုထုံးကျမ်း၊ ပထမအကြိမ်၊ ပထမတွဲ- ဒုတိယတွဲ၊ ဝင်းရတနာအောင်ဆက်၊ (၁၀) လမ်း၊ (၇၇×၇၈) လမ်းကြား၊ မန္တလေးမြို့။
- ၂။ နာဂသေနာဘိဝံသ၊ (၁၉၆၄)။ ရသာမတ အဂ္ဂိယလုပ်ရပ်ဓါတ်ကျမ်း၊ ပထမအကြိမ်၊ အမျိုးသားစာပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် ၂၄၁၊ ကြည့်မြင်တိုက်အောက်လမ်း၊ အလုံစာတိုက်အနီး၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၃။ ဣန္ဒာစရိယ (အရှင်)၊ (၁၉၅၉)။ တြိနေတြဓါတ်ပြကျမ်း၊ လယ်တီမဏ္ဍိုင်ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် (၁၆၈)၊ (၄၇) လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ၄။ အောင် (ဆရာ)၊ (၁၉၇၈)။ မဟာဘူတဋီကာဓါတ်လေးပါးအဖွင့်ဆေးကျမ်းကြီး၊ ပထမအကြိမ်၊ မင်းထွန်းမိုးပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် (၆၈)၊ (၁၆၅) လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကုန်